

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Usoz-

Usoz-124/16-7

Zagreb, 28. ožujka 2017.

ODVJETNIČKO DRUŠTVO Č., M. I. P. d.o.o.
Z.

Podneskom zaprimljenim dana 12. prosinca 2016. predložili ste da ovaj Sud, po službenoj dužnosti, pokrene postupak za ocjenu zakonitosti članka 7. do 11. i članka 13. Odluke o autotaksi prijevozu (Službeni glasnik Grada Zagreba, broj 19/16).

U podnesku navodite da je odredba članka 10. Odluke u nesuglasju s odredbom članka 56. Zakona o prijevozu u cestovnom prometu jer iz odredbe članka 56. stavka 1. tog Zakona proizlazi da se autotaksi prijevoz u cestovnom prometu obavlja na temelju tog Zakona i propisa Grada Zagreba koji mora biti u skladu s tim Zakonom. Iz stavka 5. tog članka Zakona proizlazi kako Grad Zagreb može odrediti uvjete koji se odnose na izgled i opremu vozila a prema stavku 6. da može odrediti mjerila na temelju kojih će se odrediti broj autotaksi prijevoznika i/ili vozila kojima se obavlja autotaksi prijevoz. Nadalje, da je člankom 10. Odluke Grad odredio kriterije kroz uvjete za obavljanje autotaksi prijevoza a odredbama Zakona nije dana mogućnost da se u obzir kod obavljanja autotaksi djelatnosti uzimaju kriteriji kao što je pitanje posjedovanja dozvole za fizičku ili pravnu osobu, starost vozila, vrstu vozila, već Zakon govori isključivo o izgledu i opremi vozila. Kriteriji koji su određeni tom odredbom Odluke ne mogu se podvesti pod pojmove izgled i oprema vozila. Također da je članak 10. navedene Odluke u nesuglasju s odredbom članka 46. Zakona o javnoj nabavi. Upućujete i na neustavnost te Odluke smatrajući je suprotnom odredbi članka 49. i članka 50. Ustava Republike Hrvatske. Nadalje, navodite da odredba članka 13. predmetne Odluke nije suglasna Zakonu budući se propisuje da se iznimno u slučaju ostvarivanja prava na mirovinu dozvola može prenijeti na bračnog druga i krvne srodnike u ravnoj lozi ili u slučaju smrti na nasljednike pa se daje do znanja da se na taj način pogoduje fizičkim osobama obrtnicima. Predlažete da Sud po službenoj dužnosti pokrene postupak ocjene zakonitosti predmetne Odluke te obustavi od primjene odredbu članka 10. i 13. Odluke, odnosno da obustavi izvršenje osporenog općeg akta.

U svezi s ovim podneskom Sud je zatražio očitovanje od donositelja akta. Grad Zagreb, Gradska skupština se očitovala podneskom od 31. siječnja 2017. U tom podnesku donositelj općeg

akta ističe da podnositelj nije uz obavijest priložio pojedinačnu odluku javnopravnog tijela koja se temelji na općem aktu kako bi se utvrdilo da li je došlo do povrede prava i pravnog interesa fizičke ili pravne osobe ili skupine osoba povezanih zajedničkim interesom. Predlaže prvenstveno zahtjev odbaciti a podredno odbiti. Navodi da je Odluka donesena u skladu s odredbom članka 56. Zakona o prijevozu u cestovnom prometu pa je tako člankom 4. Odluke propisano da se autotaksi prijevoz na području i iz područja Grada Zagreba obavlja na temelju dozvole za obavljanje autotaksi prijevoza, a broj dozvola za područje Grada Zagreba utvrđuje se prema posljednjem popisu stanovništava u omjeru jedno autotaksi vozilo na 540 stanovnika. Člankom 6. Odluke propisani su uvjeti za izdavanje dozvole fizičkoj osobi, obrtniku ili pravnoj osobi a člancima 7. i 8. propisan je postupak javnog natječaja. Smatra da odredba članka 10. Odluke nije u suprotnosti sa zakonom jer podnositelju zahtjeva za izdavanje dozvole na temelju kriterija izdati će se samo jedna dozvola, a autotaksi prijevoznik kojem je izdana dozvola na temelju kriterija dužan je za vrijeme važenja dozvole neprekidno ispunjavati kriterije na temelju kojih je ostvario prednost za izdavanje dozvole. Kriteriji koji su propisani člankom 10. Odluke nisu uvjeti kako ih pogrešno interpretira podnositelj zahtjeva, već se radi o kriterijima kojim se na jasan i transparentan način rješava slučaj ako je na javnom natječaju valjano podnesenih zahtjeva za veći broj dozvola od broja dozvola koje se izdaju pa kriteriji omogućuju da se selekcijom podnositelja zahtjeva sve dozvole ravnomjerno rasporede na veći broj podnositelja zahtjeva. Nadalje se navodi da se kriteriji jednako primjenjuju na fizičke osobe obrtnike i pravne osobe a kriteriji statusa hrvatskog branitelja koji se jedni od kriterija veže uz fizičke osobe obrtnike i daje im manju bodovnu vrijednost ima uporišta u posebnim propisima kojima se reguliraju prava hrvatskih branitelja iz Domovinskog rata. Navod da bi članak 10. Odluke bio protivan Zakonu o javnoj nabavi je neosnovan budući da autotaksi prijevoz nije usluga na koju se primjenjuje Zakon o javnoj nabavi. Također ističe da su člankom 6. Odluke propisani uvjeti na temelju kojih se može izdati dozvola fizičkoj osobi obrtniku ili pravnoj osobi i isti su u potpunosti utemeljeni na zakonu a člankom 10. propisani su kriteriji koji se primjenjuju samo za slučaj ako je na javnom natječaju podneseno zahtjeva za veći broj dozvola od broja dozvola koje se izdaju. Smatra da je tržište potpuno dostupno i otvoreno svima. Odlukom je propisano da autotaksi prijevoz može na temelju kriterija dobiti samo jednu dozvolu te je dužan za vrijeme važenja dozvole neprekidno ispunjavati kriterije na temelju kojih se ostvaruje prednost za izdavanje dozvole. Također smatra da odredba članka 13. Odluke nije u suprotnosti sa Zakonom jer je usklađena s odredbom članka 37. stavka 1. i članka 38. stavka 1. Zakona o obrtu. Smatra da nema pravne osnove za obustavu od primjene odredbe članka 10. i 13. Odluke.

Prvenstveno se ističe da neosnovano smatra donositelj akta da treba odbaciti obavijest/ zahtjev jer je obavijest dostavila pravna osoba. Naime, odredbom članka 83. stavka 2. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10., 143/12., 152/14. i 94/16.-dalje: ZUS) propisano je da postupak ocjene zakonitosti općeg akta Visoki upravni sud može pokrenuti po službenoj dužnosti, na temelju obavijesti građana, pučkog pravobranitelja ili na zahtjev Suda. Proizlazi dakle da Sud može prvenstveno pokrenuti postupak ocjene zakonitosti općeg akta po službenoj dužnosti, dok je nadalje primjerice navedeno da on to može učiniti na temelju zaprimljene obavijesti pa je navedeni podnesak uzet u razmatranje kao obavijest građana sukladno naprijed citiranoj odredbi Zakona.

Nakon uvida u Odluku o autotaksi prijevozu (Službeni glasnik Grada Zagreba, broj 19/16.) a imajući u vidu odredbe Zakona o prijevozu u cestovnom prometu (Narodne novine, broj 82/13.) Sud je ocijenio da, donošenjem osporenog akta, Gradska skupština Grada Zagreba nije prekoračila

Zakonom propisane ovlasti.

Naime, prema odredbi članka 56. stavka 1. naprijed navedenog Zakona autotaksi prijevoz obavlja se na temelju ovoga Zakona i propisa koji u skladu s ovim Zakonom donosi nadležno tijelo jedinice jedne ili više jedinica lokalne samouprave, odnosno Grada Zagreba. Prema stavku 6. citiranog članka Zakona propisom iz stavka 1. ovoga članka jedinice lokalne samouprave utvrđuju cijenu prijevoza, a mogu utvrditi i mjerila na temelju kojih će odrediti broj autotaksi prijevoznika i/ili vozila kojima se obavlja autotaksi prijevoz na njihovom području.

U konkretnom slučaju, sukladno naprijed navedenoj odredbi Zakona odredbom članka 4. naprijed navedene Odluke propisano je da se broj dozvola za područje Grada Zagreba utvrđuje prema posljednjem popisu stanovništava u omjeru jedno autotaksi vozilo na 540 stanovnika te se jednom autotaksi prijevozniku može izdati najviše pedeset dozvola. Upravo radi mogućnosti primjene naprijed navedene odredbe bilo je potrebno propisati mjerila koja će riješiti slučajeve kad se na natječaj za izdavanje točno određenog broja dozvola, za obavljanje autotaksi prijevoza, javi veći broj natjecatelja od broja dozvola koje se izdaju. Stoga su i odredbom članka 10. navedene Odluke, na čiju ocjenu zakonitosti podnositelj upire, propisana mjerila za slučaj da je na javnom natječaju podneseno veći broj zahtjeva od broja dozvola koje se izdaju pri čemu podnositelj zahtjeva koji mora ispuniti uvjete propisane člankom 6. te Odluke ostvaruje dodatne bodove time da je stavkom 6. članka 10. Odluke propisano sljedeće: „Autotaksi prijevoznik kojem je izdana dozvola na temelju kriterija iz stavka 1. ovoga članka dužan je za vrijeme važenja dozvole neprekidno ispunjavati kriterije na temelju kojih je ostvario prednost za izdavanje dozvole“. Mjerila su dakle unaprijed propisana i poznata svima, objektivno provjerljiva i ovisna o faktičnim činjenicama (fizička osoba obrtnik ili pravna osoba koja nema dozvolu, fizička osoba obrtnik koji ima status hrvatskog branitelja, vozilo do jedne godine starosti, vozilo od jedne do dvije godine starosti itd.), a ne podložna nekoj subjektivnoj procjeni odnosno nisu podložna arbitrarnosti te kao takva omogućuju transparentnost provođenja natječaja i odabira podnositelja zahtjeva za izdavanje dozvole.

Nadalje, s obzirom na vrstu djelatnosti o kojoj se ovdje radi, obavljanje autotaksi prijevoza, nema mjesta primjeni Zakona o javnoj nabavi pa tako niti odredbe članka 46. Zakona na koju podnositelj upućuje jer se postupak za dodjelu autotaksi prijevoza niti ne provodi temeljem tog Zakona već temeljem naprijed citiranog Zakona o prijevozu u cestovnom prometu i općeg akta jedinice lokalne samouprave.

Također, navod da se člankom 13. stavkom 2. naprijed navedene Odluke pogoduje fizičkim osobama obrtnicima a na štetu pravnih osoba nije utemeljen budući je odredbom članka 37. stavak 1. Zakona o obrtu (Narodne novine, broj 143/13.) propisano da obrtnik ostvarivanjem prava na mirovinu obrt može prenijeti na bračnog druga ili krvne srodnike u ravnoj lozi (u daljnjem tekstu: pravni slijednik) u kojem slučaju se zadržava matični broj obrta, a člankom 38. stavak 1. istog Zakona da se nakon smrti obrtnika obrt može prenijeti na njegove nasljednike.

U odnosu na navode o neustavnosti osporene Odluke napominje se da, sukladno odredbi članka 3. stavka 2. ZUS-a, predmet upravnog spora može biti samo ocjena zakonitosti općeg akta, a ne i ocjena njegove ustavnosti, radi čega Sud nije posebno razmatrao tvrdnje podnositelja usmjerene na neustavnost Odluke.

Konačno, s obzirom na način rješavanja ove stvari, nije bilo osnove za obustavom izvršenja osporene Odluke pozivom na odredbu članka 85. stavka 2. ZUS-a.

S obzirom na navedeno, Sud je na sjednici Vijeća održanoj dana 28. ožujka 2017. ocijenio

kako nema osnove za pokretanje postupka ocjene zakonitosti osporene Odluke po službenoj dužnosti.

Predsjednica vijeća
Marina Kosović Marković, v.r.